

TYGODNIK SALWATORSKI

6.11.2016 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 44 (1141) ● Rok 23

ROK 2016 ROKIEM MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Pochówek ciał zmarłych i przechowywania prochów w przypadku kremacji

(Instrukcja Kongregacji Nauki Wiary dotycząca pochówku ciał zmarłych oraz przechowywania prochów w przypadku kremacji - str. 3)

W numerze:

- Święto Niepodległości - władza i obywatel wg. Katechizmu • PKS - Seniorzy u sióstr bernardynek • PKS - Zaburzenia słuchu związane z wiekiem •
- Wspomnienie: Józef Rafael Teofil Mickiewicz • Święty Hubert • Kapłani aktualnie pracujący w parafii •

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nac.: ks. Tomasz Gędek, Jan Deskur,
Maria Gracia Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Barbara i Andrzej Skrzyńscy

Stale współpracują:

ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

*Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.*

*Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Paweł[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Paweł, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:
6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;
od września do czerwca w każdą niedzielę, miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Na początku...

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

Mając w pamięci dopiero co przeżywany dzień Wszystkich Świętych na prośbę proboszcza naszej parafii publikujemy instrukcję "Ad resurgendum cum Christo" dotyczącą pochówku ciał zmarłych oraz przechowywania prochów w przypadku kremacji. Dokument zatwierdził i polecił opublikować papież Franciszek. Warto wspomnieć, że 1 listopada Franciszek zakończył swą podróż apostolską do Szwecji. Celem wizyty papieża był udział we wspólnym, katolicko-luterańskim upamiętnieniu 500-lecia reformacji w katedrze w. Dodatkowo Franciszek odprawił na stadionie w Malmö Mszę św. dla 15 tys. szwedzkich katolików.

Zbliżające się Święto Niepodległości 11.11 jest dobrą okazją do zwrócenia uwagi na sprawy naszych lokalnych społeczności i zmotywowania Państwa do uczestnictwa w życiu publicznym. Współpraca z lokalnymi organizacjami i inicjatywami obywatelskimi umożliwia budowanie dialogu mieszkańców z ich przedstawicielami w samorządzie lokalnym i integracji lokalnych wspólnot.

Aktywność obywatelska pozwala na zwiększenie naszego udziału w decyzjach podejmowanych przez samorząd, poprawy jakości ustawodawstwa oraz funkcjonowania partii politycznych. Czując się patriotami, działajmy na rzecz naszej społeczności lokalnych, gdyż w ten sposób budujemy fundamenty społeczeństwa obywatelskiego. Z okazji 98. rocznicy odzyskania niepodległości przedstawiamy naukę Katechizmu Kościoła Katolickiego w kwestii relacji obywateli z władzami.

W numerze przedstawiamy sylwetki aktualnych kapłanów pracujących w parafii Najświętszego Salwatora w Krakowie. Sprawozdanie z dwóch pekaesów: wizyty u sióstr bernardynek z czwartku 20 października oraz spotkania z 27 października pod tytułem „Zaburzenia słuchu związane z wiekiem” Z ciekawostek zachęcam do przeczytania wspomnienia o Józefie Rafaelu Teofilu Mickiewicz synu wieszczki Adama Mickiewicza, którego grób znajduje się na cmentarzu na Salwatorze tuż przy głównym wejściu. W cyklu święci tym razem Święty Hubert, biskup, patron myśliwych i leśników.

Z okazji Narodowego Święta Niepodległości życzę Państwu satysfakcji z rozwoju naszego państwa i wspólnej Europy, mądrego korzystania z daru wolności i zjednoczenia w osiągnięciu wspólnych celów.

Redaktor prowadzący

Krzysztof Bar

PROF. DR HAB. MED. WOJCIECH NOWAK
REKTOR UNIwersYTETU Jagiellońskiego
PRZEWODNICZĄCY KOLEGIUM REKTORÓW
SZKÓŁ WYŻSZYCH KRAKOWA

zaprasza na

AKADEMICKI DZIEŃ PAMIĘCI

W 77 ROCZNICĘ SONDERAKTION KRAKAU
ARESztOWANIA PRACOWNIKÓW NAUKOWYCH
UNIwersYTETU Jagiellońskiego
I INNYCH UCZELNI KRAKOWA

Główne uroczystości: Aula Collegium Novum, I piętro
godz. 11.00, 7 listopada 2016 roku

INSTRUKCJA AD RESURGENDUM CUM CHRISTO DOTYCZĄCA POCHÓWKU CIAŁ ZMARŁYCH

Kościół preferuje pochówek ciał, chociaż nie zakazuje kremacji. Domaga się przechowywania prochów w miejscu świętym, zakazując ich rozrzucania a także przerabiania na pamiątki, biżuterię czy inne przedmioty - czytamy w opublikowanej przez Kongregację Nauki Wiary instrukcji „Ad resurgendum cum Christo”. Dotyczy ona pochówku ciał zmarłych oraz przechowywania prochów w przypadku kremacji. Dokument zatwierdził i polecił opublikować papież Franciszek.

Publikujemy tekst dokumentu.

Instrukcja Ad resurgendum cum Christo dotycząca pochówku ciał zmarłych oraz przechowywania prochów w przypadku kremacji

1. Aby zmartwychwstać z Chrystusem, należy umrzeć z Chrystusem, należy "opuścić nasze ciało i stanąć w obliczu Pana" (2 Kor 5,8). W instrukcji Piam et constantem z dnia 5 lipca 1963 roku, ówczesne Święte Oficjum ustanowiło, by "wiernie dochowywać zwyczaju grzebania ciał wiernych zmarłych", dodając jednak, że kremacja nie jest "sama w sobie sprzeczna z religią chrześcijańską" i aby nie odmawiano już sakramentów i uroczystości pogrzebowych tym, którzy poprosili o kremację po śmierci, pod warunkiem, że wybór ten nie był podyktowany wolą "odrzućcia chrześcijańskich dogmatów, albo w duchu sekciarskim, albo też pod wpływem nienawiści wobec religii katolickiej i Kościoła". (1) Owa zmiana dyscypliny kościelnej została później wprowadzona do Kodeksu Prawa Kanonicznego (1983) oraz do Kodeksu Kanonów Kościołów Wschodnich (1990).

Tymczasem praktyka kremacji rozpowszechniła się znacząco w dużej liczbie krajów, ale jednocześnie rozpowszechniły się także nowe idee, sprzeczne z wiarą Kościoła. Po dokładnym wysłuchaniu Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, Papieskiej Rady ds. Tekstów Prawnych oraz licznych Konferencji Episkopatów i Synodów Biskupich Kościołów Wschodnich, Kongregacja Nauki Wiary uznała za właściwe opublikować nową Instrukcję, w celu potwierdzenia przyczyn doktrynalnych i duszpasterskich, dla których preferuje się pochówek ciał, oraz wydać normy dotyczące przechowywania prochów w przypadku kremacji.

2. Zmartwychwstanie Jezusa jest kulminacyjną prawdą wiary chrześcijańskiej, głoszoną jako zasadnicza część Tajemnicy Paschalnej od samych początków chrześcijaństwa: "Przekazałem wam to, co przejąłem: że Chrystus umarł - zgodnie z Pismem - za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem: i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu" (1 Kor 15,3-5).

Przez swoją śmierć i zmartwychwstanie, Chrystus uwolnił nas od grzechu i dał nam dostęp do nowego życia: "Jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca, także i my możemy wkroczyć w nowe życie" (Rz 6,4). Po-

nadto, Chrystus zmartwychwstały jest początkiem i źródłem naszego przyszłego zmartwychwstania: "Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli...; i jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni" (1 Kor 15,20-22).

Jeśli prawdą jest, że Chrystus wskrzesi nas "w dniu ostatecznym", jest również prawdą, pod pewnym względem, że już zmartwychwstaliśmy z Chrystusem. Przez chrzest bowiem jesteśmy zanurzeni w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa i sakramentalnie do Niego upodobnieni: "jako razem z Nim pogrzebani w chrzcie, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił" (Kol 2,12). Zjednoczeni z Chrystusem przez chrzest, już teraz uczestniczymy w sposób rzeczywisty w życiu Chrystusa zmartwychwstałego (por. Ef 2,6).

Dzięki Chrystusowi w chrześcijaństwie śmierć ma znaczenie pozytywne. Kościół w liturgii modli się: "Albowiem życie Twoich wiernych, o Panie, zmienia się, ale się nie kończy, i gdy rozpadnie się dom doczesnej pielgrzymki, znajdą przygotowane w niebie wieczne mieszkanie". (2) Z chwilą śmierci dusza zostaje oddzielona od ciała, ale w zmartwychwstaniu Bóg przywróci niezniszczalne życie naszemu przekształconemu ciału, jednocząc je ponownie z naszą duszą. Również w naszych czasach Kościół wezwany jest do głoszenia wiary w zmartwychwstanie: "Zmartwychwstanie zmarłych jest wiarą chrześcijan: wierząc w nie nimi jesteśmy". (3)

3. Idąc za starodawną tradycją chrześcijańską, Kościół usilnie zaleca, by ciała zmarłych chowane były na cmentarzu lub w miejscu świętym. (4)

We wspomnieniu śmierci, pogrzebania i zmartwychwstania Pana, tajemnicy w świetle której objawia się chrześcijański sens śmierci, (5) pochówek jest przede wszystkim najbardziej odpowiednią formą wyrażenia wiary i nadziei w zmartwychwstanie ciała. (6)

Kościół, który jak Matka towarzyszył chrześcijaninowi podczas jego ziemskiej pielgrzymki, ofiaruje Ojcu, w Chrystusie, dziecko Jego łaski i powierza ziemi jego śmiertelne szczątki w nadziei, że zmartwychwstanie w chwale. (7)

Grzebiąc ciała wiernych zmarłych, Kościół potwierdza wiarę w zmartwychwstanie ciała⁸ i zamierza uwydatnić wysoką godność ludzkiego ciała, jako nierozłącznej części osoby, której historię to ciało współdzieli. (9) Nie może zatem pozwolić na postawy i obrzędy, które uwzględniają błędne pojęcie śmierci, postrzeganej zarówno jako ostateczne unicestwienie osoby, jak i chwilę jej fuzji z matką naturą lub ze wszechświatem, jako etap w procesie reinkarnacji, lub też jako ostateczne wyzwolenie z "więzienia" ciała.

Ponadto pochówek na cmentarzach lub w innych miejscach świętych właściwie odpowiada współczuciu i szacunkowi, jakie należą się ciałom zmarłych wiernych, które przez chrzest stały się świątynią Ducha Świętego i który-

mi, "jak narzędziami i naczyniami, w sposób święty posłużył się Duch Święty, aby dokonać wielu dobrych dzieł". (10)

Sprawiedliwy Tobiasz wychwalany jest za zasługi zdobyte wobec Boga przez to, że grzebał zmarłych, (11) a Kościół uważa pochówek zmarłych za dzieło miłosierdzia wobec ciała. (12)

Na koniec wreszcie pochówek ciał wiernych zmarłych na cmentarzach lub w innych miejscach świętych sprzyja pamięci i modlitwie za zmarłych ze strony rodziny i całej wspólnoty chrześcijańskiej, jak też czczenia męczenników i świętych.

Przez pochówek ciał na cmentarzach, w kościołach czy na terenach do tego przystosowanych, tradycja chrześcijańska strzegła wspólnoty między żywymi i umarłymi, i przeciwstawiała się tendencji ukrywania lub prywatyzowania wydarzenia śmierci oraz znaczenia, jakie ma ona dla chrześcijan.

4. Tam, gdzie przyczyny typu higienicznego, ekonomicznego lub społecznego prowadzą do wyboru kremacji - wyboru, który nie może być sprzeczny z jasno wyrażoną wolą zmarłego, lub z jego wolą niebezpiecznie domniemaną - Kościół nie dostrzega przyczyn doktrynalnych, by zakazać takiej praktyki, jako że kremacja zwłok nie dotyka duszy i nie uniemożliwia boskiej wszechmocy wskrzeszenia ciała, a więc nie zawiera obiektywnego zaprzeczenia doktryny chrześcijańskiej na temat nieśmiertelności duszy i zmartwychwstania ciała. (13)

Kościół nadal preferuje pochówek ciał, jako że w ten sposób okazuje się większy szacunek zmarłym; kremacja jednak nie jest zakazana, "chyba że została wybrana z powodów sprzecznych z nauką chrześcijańską". (14)

W przypadku braku motywacji sprzecznych z doktryną chrześcijańską, Kościół, po odprawieniu uroczystości pogrzebowych, towarzyszy w kremacji przez właściwe wskazówki liturgiczne i duszpasterskie, dokładając szczególnej troski, by unikać wszelkiego rodzaju skandalu czy obojętności religijnej.

5. Kiedy z uzasadnionych przyczyn dokonuje się wyboru kremacji zwłok, prochy zmarłego muszą być przechowywane z zasady w miejscu świętym, czyli na cmentarzu, lub jeśli trzeba w kościele albo na terenie przeznaczonym na ten cel przez odpowiednie władze kościelne. Od samego początku chrześcijanie pragnęli, by ich zmarli byli obiektem modlitw i wspomnień wspólnoty chrześcijańskiej. Ich groby stawały się miejscami modlitwy, pamięci i zadumy. Zmarli wierni są częścią Kościoła, który wierzy we wspólnotę "tych, którzy pielgrzymują na ziemi, zmarłych, którzy jeszcze oczyszczają się, oraz tych, którzy cieszą się już szczęściem nieba; wszyscy łączą się w jeden Kościół". (15)

Przechowywanie prochów w miejscu świętym może przyczynić się do zmniejszenia ryzyka odsunięcia zmarłych od modlitwy i pamięci krewnych i wspólnoty chrześcijańskiej. W ten sposób ponadto unika się możliwych sytuacji zapomnienia czy braku szacunku, jakie mogą mieć miejsce przede wszystkim po przeminięciu pierwszego pokolenia, jak również nieodpowiednich czy przesądnych praktyk.

6. Z wyżej wymienionych powodów przechowywanie prochów w miejscu zamieszkania nie jest dozwolone. Jedynie w przypadku ważnych i wyjątkowych okoliczności,

zależnych od uwarunkowań kulturalnych o charakterze lokalnym, Ordynariusz, w porozumieniu z Konferencją Episkopatu lub Synodem Biskupów Kościołów Wschodnich, może udzielić zezwolenia na przechowywanie prochów w miejscu zamieszkania. Prochy jednak nie mogą być rozdzielane między poszczególne ogniska rodzinne i zawsze należy zapewniać im szacunek oraz odpowiednie warunki przechowywania.

7. Aby uniknąć wszelkiego rodzaju dwuznaczności o charakterze panteistycznym, naturalistycznym czy nihilistycznym, nie należy zezwalać na rozrzucanie prochów w powietrzu, na ziemi lub w wodzie albo w inny sposób, ani też przerabianie kremowanych prochów na pamiątki, biżuterię czy inne przedmioty, pamiętając, że w stosunku do tego typu postępowania nie można brać pod uwagę przyczyn higienicznych, społecznych czy ekonomicznych, które mogą prowadzić do wyboru kremacji.

8. W przypadku gdy zmarły notorycznie żądał kremacji i rozrzucenia własnych prochów w naturze z powodów sprzecznych z wiarą chrześcijańską, należy, zgodnie z prawem, odmówić przeprowadzenia uroczystości pogrzebowych. (16)

W czasie audjencji udzielonej w dniu 18 marca 2016 roku niżej podpisanemu Kardynałowi Prefektowi, Ojciec Święty Franciszek zatwierdził niniejszą Instrukcję, przyjętą podczas Sesji Zwyczajnej w tej Kongregacji w dniu 2 marca 2016 roku, i polecił ją opublikować.

Rzym, w siedzibie Kongregacji Nauki Wiary, 15 sierpnia 2016 roku, w Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Gerhard Kard. Müller - Prefekt

*Luis F. Ladaria, S.I. - Arcybiskup tytularny Thibica
Sekretarz*

Przypisy.

1. AAS 56 (1964), 822-823.
2. Mszał Rzymski, Prefacja o zmarłych, I.
3. Tertulian, *De resurrectione carnis*, 1,1: CCL 2, 921.
4. Por. Kodeks Prawa Kanonicznego, kan. 1176, § 3; kan. 1205; CCEO, kan. 876, § 3; kan. 868.
5. Por. Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1681.
6. Por. Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2300.
7. Por. 1 Kor 15,42-44; Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1683.
8. Por. Święty August. AAS 56 (1964), 822-823.
9. Por. Sobór Watykański II, Konstytucja duszpasterska *Gaudium et spes*, nr 14.
10. Por. Święty Augustyn, *De cura pro mortuis gerenda*, 3, 5: CSEL 41, 627.
11. Por. Tb 2, 9; 12, 12.
12. Por. Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2300.
13. Por. Najwyższa Święta Kongregacja Świętego Oficjum, *Instrukcja Piam et constantem*, 5 lipca 1963: AAS 56 (1964), 822.
14. Kodeks Prawa Kanonicznego, kan. 1176, § 3; por. Kodeks Kanonów Kościołów Wschodnich, kan. 876, § 3.
15. Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 962.
16. Kodeks Prawa Kanonicznego, kan. 1184; Kodeks Kanonów Kościołów Wschodnich, kan. 876, § 3.
(KAI/vatican.va)/ Watykan

Katechizm Katolicki o stosunkach pomiędzy władzą a obywatelami

Odzyskawszy niepodległość w roku 1918 nasza Ojczyzna stała się krajem suwerennym, czyli takim, który może o sobie stanowić poprzez wybrane władze. Warto z tej okazji przypomnieć, co Katechizm Kościoła Katolickiego ma do powiedzenia w kwestii relacji obywateli z władzami.

WŁADZE W SPOŁECZNOŚCI CYWILNEJ

2234 Czwarte przykazanie Boże nakazuje nam także czcić tych wszystkich, którzy dla naszego dobra otrzymali od Boga władzę w społeczeństwie. Ukazuje ono obowiązki tych, którzy sprawują władzę, jak i tych, dla których dobra jest ona sprawowana.

Obowiązki władz cywilnych

2235 Ci, którzy sprawują władzę, powinni traktować ją jako służbę. "Kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą" (Mt 20, 26). Sprawowanie władzy jest moralnie określone jej Boskim pochodzeniem, jej rozumną naturą i specyficznym przedmiotem. Nikt nie może żądać lub ustanawiać tego, co jest sprzeczne z godnością osób i z prawem naturalnym.

2236 Sprawowanie władzy zmierza do ukazania właściwej hierarchii wartości, by ułatwić wszystkim korzystanie z wolności i odpowiedzialności. Przełożeni powinni mądrze służyć sprawiedliwości rozdzielczej, uwzględniając potrzeby i wkład każdego oraz mając na celu zgodę i pokój. Powinni czuwać nad tym, by normy i zarządzenia przez nich wydawane nie stanowiły pokusy, przeciwstawiając interes osobisty interesowi wspólnoty.

2237 Władze polityczne są zobowiązane do poszanowania podstawowych praw osoby ludzkiej. Powinny w sposób ludzki służyć sprawiedliwości, szanując prawa każdego, zwłaszcza rodzin i osób potrzebujących. Prawa polityczne związane z życiem obywateli mogą i powinny być przyznawane zgodnie z wymaganiami dobra wspólnego. Władze publiczne nie mogą ich zawiesić bez uzasadnionej i odpowiedniej przyczyny. Korzystanie z praw politycznych ma na celu dobro wspólne narodu i wspólnoty ludzkiej.

Obowiązki obywateli

2238 Ci, którzy są podporządkowani władzy, powinni uważać swoich przełożonych za przedstawicieli Boga, który ich ustanowił sługami swoich darów. "Bądźcie poddani każdej ludzkiej zwierzchności ze względu na Pana... Jak ludzie wolni [postępujcie], nie jak ci, dla których wolność jest usprawiedliwieniem zła, ale jak niewolnicy Boga" (1 P 2, 13. 16). Lojalna współpraca obywateli obejmuje prawo, niekiedy obowiązek udzielenia słusznego napomnienia, jeśli coś wydałoby się im szkodliwe dla godności osób i dla dobra wspólnoty.

2239 Obywatele mają obowiązek przyczyniać się wraz z władzami cywilnymi do dobra społeczeństwa w duchu prawdy, sprawiedliwości, solidarności i wolności. Miłość ojczyzny i służba dla niej wynikają z obowiązku wdzięczności i porządku miłości. Podporządkowanie prawowitej władzy i służba na rzecz dobra wspólnego wymagają od obywateli

wypełniania ich zadań w życiu wspólnoty politycznej.

2240 Uległość wobec władzy i współodpowiedzialność za dobro wspólne wymagają z moralnego punktu widzenia płacenia podatków, korzystania z prawa wyborczego, obrony kraju:

Oddajcie każdemu to, co się mu należy: komu podatek - podatek, komu cło - cło, komu uległość - uległość, komu cześć - cześć (Rz 13, 7).

Chrześcijanie... mieszkają we własnej ojczyźnie, ale jako pielgrzymi. Podejmują wszystkie obowiązki jako obywatele, ale i podchodzą do wszystkiego jak cudzoziemcy... Słuchają ustalonych praw, a własnym życiem przekraczają prawa... Bóg wyznaczył im tak szaczone miejsce, że nie wolno go opuścić.

Apostoł wzywa nas do modlitw i do dziękczynienia za królów i za wszystkich, którzy sprawują władzę, "abyśmy mogli prowadzić życie ciche i spokojne z całą pobożnością i godnością" (1 Tm 2, 2).

2241 Narody bogate są obowiązane przyjmować, o ile to możliwe, *obcokrajowców* poszukujących bezpieczeństwa i środków do życia, których nie mogą znaleźć w kraju rodzinnym. Władze publiczne powinny czuwać nad poszanowaniem prawa naturalnego, powierzającego przybysza opiece tych, którzy go przyjmują.

Władze polityczne z uwagi na dobro wspólne, za które ponoszą odpowiedzialność, mogą poddać prawo do emigracji różnym warunkom prawnym, zwłaszcza poszanowaniu obowiązków migrantów względem kraju przyjmującego. Imigrant obowiązany jest z wdzięcznością szanować dziedzictwo materialne i duchowe kraju przyjmującego, być posłusznym jego prawom i wносить swój wkład w jego wydatki.

2242 Obywatel jest zobowiązany w sumieniu do nieprzestrzegania zarządzeń władz cywilnych, gdy przepisy te są sprzeczne z wymaganiami ładu moralnego, z podstawowymi prawami osób i ze wskazaniami Ewangelii. *Odmowa posłuszeństwa* władzom cywilnym, gdy ich wymagania są sprzeczne z wymaganiami prawego sumienia, znajduje swoje uzasadnienie w rozróżnieniu między 450 służbą Bogu a służbą wspólnocie politycznej. "Oddajcie... Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga" (Mt 22, 21). "Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi" (Dz 5, 29).

Tam... gdzie władza państwowa, przekraczając swoje uprawnienia, uciska obywateli, niech ci nie odmawiają jej świadczeń, których obiektywnie domaga się dobro wspólne. Niech zaś wolno im będzie bronić praw swoich i współobywateli przed nadużyciami władzy w granicach nakreślonych przez prawo naturalne i ewangeliczne.

2243 Zbrojny *opór* przeciw uciskowi stosowanemu przez władzę polityczną jest uzasadniony jedynie wtedy, gdy występują równocześnie następujące warunki: 1 - w przypadku pewnych, poważnych i długotrwałych naruszeń podstawowych praw; 2 - po wyczerpaniu wszystkich innych środ-

ków; 3 - jeśli nie spowoduje to większego zamętu; 4 - jeśli istnieje uzasadniona nadzieja powodzenia; 5 - jeśli nie można rozumnie przewidzieć lepszych rozwiązań.

Wspólnota polityczna i Kościół

2244 Każda instytucja opiera się, nawet w sposób domyslny, na jakiejś wizji człowieka i jego przeznaczenia; czerpie z niej swoje kryteria sądów, swoją hierarchię wartości oraz linię postępowania. Większość społeczeństw oparła swoje instytucje na kryterium pewnej wyższości człowieka nad rzeczami. Jedynie religia w sposób Boski objawiona otwarcie uznała w Bogu, Stwórcy i Odkupicielu, początek i przeznaczenie człowieka. Kościół zachęca władze polityczne, by w swoich sądach i decyzjach opierały się na inspiracji płynącej z prawdy o Bogu i o człowieku:

Społeczeństwa, które ignorują tę inspirację lub też ją odrzucają w imię swej niezależności względem Boga, są zmuszone do szukania w sobie lub do zapożyczania od jakiejś

ideologii swych odniesień i swego celu. Nie dopuszczając do obrony obiektywnego kryterium dobra i zła, pozwalają sobie na totalitarną władzę, jawną lub zakamuflowaną, nad człowiekiem i jego przeznaczeniem, jak to pokazuje historia.

2245 Kościół, który z racji swojego posłannictwa i swojej, kompetencji w żaden sposób nie może być sprowadzony do wspólnoty politycznej, jest znakiem i zarazem stróżem transcendentnego charakteru osoby ludzkiej. "Kościół... szanuje... i popiera polityczną wolność i odpowiedzialność obywateli".

2246 Do zadań Kościoła należy wydawanie "oceny moralnej nawet w kwestiach dotyczących spraw politycznych, kiedy domagają się tego podstawowe prawa osoby lub zbawienie dusz, stosując wszystkie i wyłącznie te środki, które zgodne są z Ewangelią i dobrem powszechnym według różnorodności czasu i warunków".

opr. ks. T. Głędek

Parafialny Klub Seniora

Seniorzy u sióstr bernardynek

We czwartek 20 października 2016 roku prawie 50-osobowa grupa seniorów (i kandydatów na seniorów) z Parafialnego Klubu Seniora, w towarzystwie Księdza Proboszcza, odwiedziła **siostry bernardynki**, czyli najstarsze zgromadzenie żeńskie powstałe na ziemiach polskich, zresztą obecne wyłącznie w Polsce. Zgromadzenie jest owocem gorliwości apostołskiej i reformatorskiej św. Jana Kapistrana, prowadzącego w roku 1451 ewangelizację w Krakowie. Pierwszy klasz-

tor sióstr – które przyjęły regułę III Zakonu Regularnego św. Franciszka – powstał w 1459 (choć już w 1456 roku o siostrach była wzmianka) przy kościele św. Agnieszki, gdzie dzisiaj jest kościół garnizonowy pod tym samym wezwaniem. Mieszkające tam siostry przyjęły w 1461 roku ustawy i klauzurę. Bernardynki żyły tu do czasu kasaty klasztoru, czyli do 1788 roku.

Drugi klasztor sióstr został zbudowany prawie 100 lat później nieopodal klasztoru nowopowstałej (też z inspiracji św. Jana) gałęzi zakonu braci mniejszych, zwanych bernardynami. Dziś pozostała po nim nazwa ulicy, od patronki klasztoru - św. Kolety. Siostry tam mieszkające nie żyły według klauzury, jaka obowiązywała u św. Agnieszki. Klasztor rozświetlił kult Dzieciątka Jezus, zwanego Koletańskim, zapoczątkowany wkrótce po tym jak wezbrana Wisła, podczas jednej z licznych powodzi, jakie nękały klasztor, wyrzuciła na brzeg w pobliżu klasztoru, piękną późnogotycką drewnianą 60-cio centymetrową figurę Dzieciątka.

Obydwie lokacje były poza murami miasta Kraków, tuż przy brzegu Wisły, dlatego siostry nieraz musiały uciekać z klasztorów w bezpieczniejsze miejsca. Oba klasztory i kościół kilkakrotnie się paliły, były niszczone przez powódzie i w wojennych zawieruchach, a w celach obronnych zostały zrównane z ziemią podczas najazdu szwedzkiego, i znów odbudowane. Figurę Dzieciątka odkupił od szweda, który otrzymał rozkaz ją zniszczyć, pewien żydowski szklarz, aby później odsprzedać ją siostronom.

Już wcześniej siostra Teresa Zadzik podjęła usilne starania, by pozyskać lokację w obrębie murów miejskich. Na terenie przekazanym, bądź odkupionym, od Tęczyńskich, Pieniążków i Tarłów, wzniesiono klasztor i, naprzód drewniany, później murowany barokowy kościół. Zgodnie z życzeniem papieża Urbana VIII jest on dedykowany św. Józefowi, opiekunowi Kościoła świętego, którego orędownictwu poświęcił on Kościół w dobie Reformacji. Papież przekazał doń w 1627 roku, znany daleko poza Krakowem obraz Św. Józefa z Jezusem w wieku chłopięcym, umieszczony w głównym ołtarzu. Od samego początku przyzywa się tutaj wstawiennictwa św. Józefa, i wierni otrzymują wiele łask za Jego przyczyną. Kościół ma przywilej nieustającej adoracji Najświętszego Sakramentu od 1884 roku.

Pierwszych 6 sióstr z klasztoru św. Agnieszki zamieszkało na Poselskiej w 1646 roku. Wspólnota się rozwijała, choć nie omijały jej dramaty tamtych czasów: epidemie, pożogi wojenne. W końcu dołączyły do niej siostry z klasztoru św. Agnieszki (1788) i ostatnie dwie siostry z klasztoru św. Kolety (1823), przynosząc otoczoną wciąż Figurką Dzieciątka Koletańskiego, którą umieściły w ołtarzu bocznym. Jego kult jest żywy po dziś dzień. Klasztor na Poselskiej od założenia jest klasztorem kontemplacyjnym, klauzurowym. Trwa w nim nieustanna modlitwa, i - daj Boże - oby jak najdłużej, bo jest to „kawałek Nieba na ziemi”. Więc nie dziwi wyznanie oprowadzającej nas siostry Eweliny: „nigdy nie przypuszczałam, że już tu na ziemi można być aż tak szczęśliwą”. I to świadectwo dedykuję wszystkim nieszczęśliwym, i sobie, ku pocieszeniu.

Janina Wiercioch

„ZABURZENIA SŁUCHU ZWIĄZANE Z WIEKIEM”

W czwartek 27 października odbyło się w klubie nietypowe spotkanie. Dlaczego nietypowe – odpowiedź znajduje się na końcu sprawozdania.

Tematem spotkania były: „ZABURZENIA SŁUCHU ZWIĄZANE Z WIEKIEM”.

Wiadomości na ten temat przekazały nam

„Świat, w którym żyjemy dostarcza nam niezliczonych bodźców, a jednym z ważniejszych jest dźwięk. Nikt nie zastanawia się jak i dlaczego słyszymy. Traktujemy słuch jako naturalny element odbioru rzeczywistości i komunikowania się z nią”. Należy do najistotniejszych receptorów i odgrywa u człowieka bardzo ważną rolę w orientacji przestrzennej i poznawaniu rzeczywistości. Odbiera bodźce bez udziału woli, nawet we śnie, służy rozwojowi mowy i komunikacji, dostarcza sygnałów informacyjnych, jest łącznikiem uczuciowym z otaczającym światem, przyczyniającym się do zachowania zdrowia psychicznego i poczucia bezpieczeństwa.

Kłopoty ze słuchem ma około 10% populacji, źle słyszy około 80% Polaków po 75 roku życia, a na 1000 noworodków, jedno dziecko rodzi się z wadą słuchu.

Osoba z niedosłuchem najczęściej: mówi głośno, gubi wątek wypowiedzi, prosi rozmówcę o powtórzenie, nie rozumie mowy z odległości, i na tle innych dźwięków, przekręca wyrazy, głośno słucha telewizora, nie reaguje np. na dzwonek do drzwi lub telefon, nadjeżdżający samochód, wycofuje się z życia towarzyskiego, ma kłopoty w pracy, jest zdenerwowana, zniecierpliwiona.

Co robić jak mamy niedosłuch? : uświadomić sobie i zaakceptować istniejący problem ze słyszeniem, zgłosić się do lekarza laryngologa albo punktu protetycznego celem wykonania podstawowych badań słuchu, ustalić z lekarzem, protetykiem słuchu sposób rozwiązania problemów związanych z trudnościami w komunikacji, zastosować zaproponowane rozwiązanie.

Na czym polega profilaktyka? : systematycznym badaniu słuchu, unikaniu hałasu, ochronie słuchu w głośnym otoczeniu, prawidłowej higienie, kontrolnych wizytach u lekarza laryngologa i zdrowym trybie życia

Kapłani aktualnie pracujący w parafii

Ks. kan. Stanisław Sudół proboszcz par. Najśw. Salwatora

Ur. 1959 r. – Liszki
Święcenia kapłańskie – 20 maja 1984 r. –
z rąk ks. kard. Franciszka Macharskiego w
Katedrze Wawelskiej
Prymicie – Skawina, par. Miłosierdzia
Bożego
Rodzice – Zofia (+2005) i Władysław
(+2011)
Rodzeństwo – 4 braci

Parafie:

Par. św. Jana Chrzciciela w Bielsku-Białej – wikariusz (1984-86)
Par. św. Katarzyny w Cięcinie – wikariusz (1986-89)
Par. św. Mikołaja w Krakowie – wikariusz (1989-94)
Praca w Kurii Metropolitalnej w Duszpasterstwie Młodzieży
(Grupy Apostolskie)
Par. św. Szczepana w Krakowie – wikariusz (1994-2005)
Praca w Kurii Metropolitalnej w Wydziale Duszpasterstwa Dzieci
i Młodzieży jako wizytator katechetyczny (1995-2005)
Praca w Wydziale Edukacji Urzędu m. Krakowa jako metodyk ds.
katechizacji (1997-2005)
Koordynator pieszej pielgrzymki krakowskiej do Częstochowy
(1991-2005)
Par. św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Krakowie
– proboszcz (2005-12)
Parafia Najśw. Salwatora w Krakowie (proboszcz od 2012 r.)

Duszpasterstwo wspólnot w parafii:

- Rada Duszpasterska
- Wspólnota Żywego Różańca
- Bractwo św. Anny
- Zespół Charytatywny
- Parafialny Klub Seniora
- Parafialny Chór - SALWATOR

s. mgr lic. Ryszard Pływacz wikariusz par. Najświętszego Salwatora

Ur. 1967 r. – Wadowice
Święcenia kapłańskie - 16 maja 1992 r. z
rąk ks. kard. Franciszka Macharskiego w
Katedrze Wawelskiej
Msza prymicyjna - w rodzinnej parafii
św. Piotra w Wadowicach.
Najbliższa rodzina to mama Zuzanna i
siostra Barbara. Tata Stanisław zmarł w
roku 2011.

Studia na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie
uwieńczone stopniem mgr. teologii w 1992 r., stopień licencjata
r. 2005

Parafie:

Par. Wniebowzięcia NMP w Niegowici
Par. św. Maksymiliana w Woli Filipowskiej
Par. św. Maksymiliana w Krakowie
Par. sw. Barbary w Libiążu i św. Jana Kantego w Stryszowie

Duszpasterstwo wspólnot w parafii:

- Katecheza w Szkole Podstawowej nr 32
- Akcja Katolicka

Ks. Tomasz Gętlek wikariusz par. Najśw. Salwatora

Ur. 1984 r. – Kraków
Święcenia kapłańskie – 31 maja 2009 r. w
Katedrze Wawelskiej
Prymicie – Kraków-Prokocim, par. MB Do-
brej Rady
Doktorant UPJPII – specjalizacja: teologia
biblijna
Nauczyciel religii w Zespole Państwowych
Szkół Plastycznych w Krakowie
Rodzice – Antoni i Urszula
Rodzeństwo – brat Krzysztof

Parafie:

Par. Miłosierdzia Bożego w Chełmku – 2009-12
W par. Najświętszego Salwatora – od 2012 r.

Duszpasterstwo wspólnot w parafii:

- Redakcja gazety parafialnej
- Katecheta w Zespole Państwowych Szkół Plastycznych
- Salvatorski Klub Biblijny
- Przygotowanie młodzieży gimnazjalnej kl. I, II, III do sakr.
bierzmowania

Zainteresowania: teologia, biblistyka, języki biblijne, filozofia,
etyka, historia, politologia, publicystyka

Hobby: podróże, wędrówki górskie

Ks. dr Paweł Gałuszka wikariusz par. Najśw. Salwatora

Ur. 1981 r. – Libiąż
Święcenia kapłańskie – 2 czerwca 2007 r. z
rąk ks. kard. Stanisława Dziwisza w Kate-
drze Wawelskiej
Prymicie – Libiąż, par. Przemienienia Pań-
skiego
Rodzice – Stanisław i Martyna
Rodzeństwo – 2 braci

Parafie:

Par. Narodzenia św. Jana Chrzciciela w Choczni – wikariusz
(2007 - 10)
Par. Najświętszego Salwatora w Krakowie – wikariusz (2016 -)

Studia teologiczne:

Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie
- magisterium, moderator ks. prof. Edward Staniek, temat: Sens pracy fizycznej w
życiu mnichów w ujęciu św. Bazylego Wielkiego i św. Augustyna, 2007r.
Papieski Instytut Jana Pawła II dla Studiów nad Małżeństwem i
Rodziną przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie
- licencjat, moderator o. prof. José Granados, temat: L'azione di Dio e l'azione dei
fedeli nell'Eucaristia secondo Robert Sokolowski, 2012r.
- doktorat, moderatorzy ks. prof. Livio Melina i prof. Stanisław Grygiel, temat: Il
"Memoriale di Cracovia". Il contributo del cardinale Karol Wojtyła e del gruppo di
teologi e filosofi polacchi, nella preparazione e nella ricezione dell'enciclica "Hu-
manae vitae" di Papa Paolo VI, 2016r.

Praca duszpasterska w parafii:

Służba Liturgiczna Ołtarza (ministranci, lektorzy, schola)
Grupa Młodzieżowa AREOPAG

Współpraca z Papieskim Instytutem Jana Pawła II dla Studiów
nad Małżeństwem i Rodziną w Rzymie (Pontificium Institutum
Joannes Paulus II Studiorum Matrimonii ac Familiae), Instytu-
tem Nauk o Rodzinie Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w
Krakowie oraz Wydziałem Duszpasterstwa Rodzin Kurii Metro-
politalnej w Krakowie.

Zainteresowania:

teologia moralna, teologia małżeństwa i rodziny, antropologia fi-
lozoficzna, literatura piękna, teatr

Hobby:

bieganie, jazda na rowerze, wędrówki górskie

Święty Hubert, biskup

Każdego roku koła i organizacje łowieckie hucznie obchodzą wspomnienie św. Huberta. Kim w rzeczywistości był ich patron wie jednak niewielu z nas...

Posiadamy aż sześć żywotów św. Huberta, co pokazuje, jak bardzo był on niegdyś popularny i czczony. Niestety, we wszystkich tych przekazach nie znajdziemy zbyt wiele wiarygodnych informacji; żywoty bowiem traktowano niegdyś przede wszystkim jako hymny pochwalne na cześć opisywanej osoby, a nie jako ich biografie.

Odziedziczył diecezję prawie pogańską. Jako misjonarz musiał więc wytrwale nawiedzać miasta i wioski Brabancji i Ardenów, aby tamtejszych mieszkańców zjednać dla wiary w Chrystusa. Około roku 717 przeniósł stolicę biskupią do Liege. Tam też zmarł 30 maja 727 roku. Pochowano go w katedrze w Liege. Kiedy po 16 latach odkryto jego grób, znaleziono jego ciało, a nawet szaty, nietknięte rozkładem. Rozeszła się także miła woń. Umieszczono wówczas jego relikwie w kościele świętych Piotra i Pawła (3 listopada 743 r. - stąd tradycyjnie wspomnienie Huberta obchodzi się właśnie 3 listopada). Część relikwii przeniesiono do Andage, która to miejscowość otrzymała potem nazwę St. Hubert

Kult św. Huberta rozszerzył się dość szybko po całej Europie - m.in. w Anglii, Hiszpanii i Polsce. Nasilił się on jeszcze bardziej, kiedy z Hubertem połączono legendę, odnoszącą się wcześniej do św. Eustachego. Gdy był jeszcze młodzieńcem i paziem króla francuskiego Teodoryka, miał w czasie polowania ujrzeć jelenia z krzyżem w rogach, który powiedział mu, by zostawił pogaństwo i uciechy tego świata, i by oddał się na służbę Bożą. Z powodu tej legendy św. Hubert jest czczony do dziś jako patron myśliwych. Przypisywano mu także opiekę nad dotkniętymi wścieklizną. Według podania, miał być jako biskup przypadkiem raniony w rękę przez sługę. Kiedy powstała gangrena, stała się ona przyczyną jego śmierci. Św. Huberta czczono powszechnie również jako patrona chorych na epilepsję i lunatyków.

W Belgii ku czci Huberta powstało wiele pięknych zwyczajów ludowych. W wieku XV ustanowiono także kilka orderów św. Huberta. Istniały również pod jego wezwaniem bractwa. Do jednego z nich należał król francuski Ludwik XIII. Kilka miast obrało sobie św. Huberta za swojego patrona. Również w Polsce jego kult jest bardzo żywy, właśnie jako patrona myśliwych. Pamiątką po tym świętym jest kilkanaście kościołów i kaplic wystawionych ku jego czci.

Ikonografia najczęściej przedstawia św. Huberta w czasie polowania, gdy pojawia się przed nim jelen z krzyżem w rogach.

Opr. Jadwiga Konstantynowicz

Rys. Jerzy Pulchny

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odprawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

5. 11 Dziś czułam się gorzej i poszłam do Matki Przełożonej z tą intencją, aby poprosić o pozwolenie, bym mogła się położyć. Jednak nim poprosiłam o pozwolenie, aby się położyć, Matka Przełożona mówi mi: Siostrzo, niech Siostra sobie jakoś sama radzi przy furcie, bo ja zabieram dziewczynkę do kapusty, bo nie ma kto być przy kapuście. Odpowiedziałam - dobrze i wyszłam z pokoju. Gdy przyszłam do furty uczułam się dziwnie silną i przez cały dzień byłam przy swoim obowiązku i czułam się dobrze, wyczułam moc świętego posłuszeństwa. (Dz. 1378)

KRAKÓW według Felicji

BYŁO:

- Dyskusja dotycząca organizacji koncertów największych światowych gwiazd oraz rozwoju nowego rynku eventów jakim są m.in. wydarzenia związane z e-sportem, prezentacja działalności wybranych hal widowiskowo-sportowych i dyskusja o planach stowarzyszenia na rok 2017 – to część tematów poruszanych podczas spotkania przedstawicieli obiektów zrzeszonych w European Arenas Association, które w czwartek 27 października odbyło się w TAURON Arenie Kraków. European Arenas Association zrzesza 34 wiodące areny europejskie z 21 krajów. TAURON Arena Kraków, zarządzana przez Agencję Rozwoju Miasta S.A., jako jedyna hala w Polsce jest członkiem tego stowarzyszenia (od czerwca 2015 r.). Oprócz krakowskiej hali na liście członków są m.in. The O2 London, Hartwall Arena (Helsinki), Malmö Arena, Genting Arena (Birmingham), Ahoy Rotterdam, The SSE Arena (Londyn), Mercedes-Benz Arena (Berlin), O2 Arena (Praga) i Arena Zagreb.

- Około 68 tysięcy osób odwiedziło zakończone 20. jubileuszowe Międzynarodowe Targi Książki w Krakowie. Święto literatury obfitowało w atrakcje i spotkania z autorami: zaprezentowało się ponad 700 wystawców z 25 krajów oraz 759 autorów. W sumie w trakcie trwającego od czwartku wydarzenia zaprezentowało się ponad 700 wystawców z 25 krajów, m.in. z Australii, Austrii, Czech, Francji, Grecji, Gruzji, Hiszpanii, Izraela, Litwy, Łotwy, Niemiec, Rumunii, USA, Węgier, Wielkiej Brytanii, Włoch. 18 wystawców jest wiernych Targom Książki od ich pierwszej edycji w 1997 r. Tym razem tradycyjna formuła oznajmiająca początek tego święta literatury zabrzmiała po hebrajsku, bo gościem honorowym był Izrael. W trakcie imprezy po raz 19. wręczona została Nagroda im. Jana Długosza – dla najlepszej publikacji naukowej lub popularnonaukowej z dziedziny humanistyki. Otrzymała ją Anna Machcewicz za książkę „Bunt. Strajki w Trójmieście. Sierpień 1980”. Machcewicz odebrała statuetkę autorstwa prof. Bronisława Chromego i 30 tys. zł ufundowane przez ministra kultury i dziedzictwa narodowego oraz spółkę Targi w Krakowie. Statuetką uhonorowano także Europejskie Centrum Solidarności, które wydało książkę. Nagroda im. Jana Długosza została wręczona po raz dziewiętnasty. Konkurs na najlepszą książkę humanistyczną towarzyszy Międzynarodowym Targom Książki w Krakowie. W tym roku zgłoszono do niego 42 książki. Równolegle do Targów Książki w Krakowie odbywał się literacki Festiwal Conrada..

JEST:

- W tym roku 1 listopada na krakowskich cmentarzach Rakowickim i Podgórskim po 35 latach kwestowania na odnowę zabytkowych mogił zbiórka nie odbędzie się. To protest przeciwko kwestowaniu na Rakowicach różnych organizacji na inne cele. Ustawa o zbiorach publicznych zmieniła się dwa lata temu. Wcześniej to gmina wydawała zgodę na przeprowadzenie kwesty, najczęściej tylko kilku organizacjom. Dziś wypełnione przez różne organizacje formularze internetowe zatwierdza niemal bez ograniczeń resort spraw wewnętrznych. W tym roku na cmentarzu Rakowickim kwestować będą harcerze, fundacja „Niezlomni” ze Szczecina, Komitet na rzecz Powstania Piety Smoleńskiej i inni, w sumie dziewięć organizacji. Zabraknie Obywatelskiego Komitetu Ratowania Krakowa (OKRK), który od 1981 roku or-

ganizował zbiórkę na odnowę nagrobków. Według przewodniczącego OKRK, Mikołaja Korneckiego, darczyńcy będą zdezorientowani, do której puszkę wrzucać pieniądze. Wieloletni kwestarze, m.in. Jerzy Fedorowicz czy Anna Dymna, są szokowani odwołaniem zbiórki.

- XIX-wieczna, zabytkowa strzelnica garnizonowa, w której ćwiczyli m.in. legionści Józefa Piłsudskiego, ponownie stoi na krakowskiej Woli Justowskiej, a obecnie trwają prace wewnątrz budynku. Obiekt powinien zostać oddany do użytku w drugim kwartale 2017 r.

- Małe ptaki wracają do miasta. I zjadają szkodnika – szrotówka. W starciu kasztanowca ze szrotówkiem ten pierwszy przegrywał. Większość drzew nie potrafiła poradzić sobie ze szkodnikiem, człowiek też nie umiał pomóc. Ale krakowskie kasztanowce, które przez wiele lat traciły liście jeszcze latem, odzyskują formę. Piękny okaz tego gatunku u zbiegu ulic św. Gertrudy i Grodzkiej, uznany za pomnik przyrody, rozkwitał wiosną, a w lipcu zrzucał liście. Pojawiały się na nich brązowe przebarwienia, usychały i się kurczyły. W tym roku liście dotrwały do jesieni. To dobra wiadomość.

- Wawel za darmo. Listopad to miesiąc darmowego zwiedzania Zamku Królewskiego na Wawelu. Muzeum przygotowało wiele atrakcji dla zwiedzających. Po raz piąty rezydencje królewskie: Zamek Królewski na Wawelu, Zamek Królewski w Warszawie, Muzeum Łazienki Królewskie, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie udostępniają bezpłatnie w listopadzie swoje zbiory. W ramach akcji „Darmowy listopad w rezydencjach królewskich”, oprócz bezpłatnego zwiedzania wybranych ekspozycji, zapraszamy na działania edukacyjne pt. „Królowie i sztuka”

BĘDZIE:

- Polskie piosenki w wykonaniu nestorów rodzimej estrady oraz młodych talentów, które dopiero zaczynają swoją przygodę w świecie piosenki autorskiej. Fundacja Piosenkarnia Anny Treter zaprasza od 12 do 19 listopada do Krakowa na 9. Festiwal Twórczości Korowód. Hanna Banaszak, Anna Treter, Stefan Friedman, Grzegorz Halama, Krzysztof Kiljański, Piotr Woźniak, Krzysztof Piasecki - znani i lubiani ambasadorzy polskiej piosenki oraz, obok nich, nieoszlifowane diamenty aktorskie i wokalne młodego pokolenia, których nazwiska jeszcze nikomu nic nie mówią. Te dwie grupy artystów będą bohaterami zbliżającego się Festiwalu Twórczości Korowód, który od 9 lat co jesień zaprasza do Krakowa przyjaciół rodzimej twórczości. - Festiwal stara się gromadzić wokół siebie najbardziej oryginalnych twórców, a przede wszystkim stawia na piosenkę autorską, wykonywaną po polsku - mówi Anna Treter, dyrektor festiwalu i prezes Fundacji Piosenkarnia. Laureatów konkursu czeka podróż do Warszawy, by tam w Studiu Muzycznym Polskiego Radia im. Agnieszki Osieckiej zaprezentować przed widzami i słuchaczami Trójki to, za co docenili ich jurorzy.

- Park Krakowski będzie mieć znanego patrona. Radni chcą zdążyć z głosowaniem przed 10 grudnia, kiedy to przypada 71. rocznica urodzin Marka Grechuty. Już wtedy w parku mogłyby się pojawić nowe tabliczki z nazwą „Park Krakowski imienia Marka Grechuty”. Związanego z Krakowem artystę mogłyby także upamiętnić nowe elementy w parku, które mogą się tam pojawić po rewitalizacji. Być może znajdzie się miejsce na ławeczkę Marka Grechuty albo na jego pomnik. Mogłyby się tutaj odbywać np. letnie koncerty piosenek Marka Grechuty. Uhonorował go już Sejm, teraz my możemy pokazać nasz patriotyzm lokalny i również to zrobić - podkreśla Bolesław Kosior, przewodniczący zespołu ds. nazewnictwa w Radzie Miasta Krakowa. Pomysł popiera także prezydent Jacek Majchrowski.

Opr. Felicja Niedzielska

WSPOMNIENIE

Kiedy w dzień Wszystkich Świętych palą się smutne, chybottliwe światełka, powracamy myślami do zmarłych – do tych bliskich, których zachowaliśmy w swej pamięci i do tych, z którymi w różny sposób zetknęliśmy się na ścieżkach naszego życia. Zaskoczeniem było dla mnie napotkanie grobu ostatniego syna naszego Wieszcza, Adama Mickiewicza, na cmentarzu na Salwatorze w Krakowie. Skąd na tym cmentarzu grób potomka Mickiewicza? Na płycie nagrobnej znajduje się bowiem napis:

*Józef Rafael Teofil Mickiewicz
20 XII 1850 – 25 VIII 1938
Profesor Muzyki*

Józef Mickiewicz urodził się w Paryżu, jako ostatni syn (4) Adama i Celiny z Szymanowskich. Był ulubieńcem ojca i fizycznie był najbardziej do niego podobny. Po śmierci rodziców (1855) wychowywał się u Marii z Korzeniowskich i Piotra Falkenhagen – Zalewskich. Już jako młody chłopiec wykazywał duże zdolności muzyczne, matematyczne i do rysunków. Mając 19 lat Józef ukończył chlubnie liceum Louis le Grand, wyróżniając się specjalnie w naukach matematycznych i ekonomicznych. Po ukończeniu szkoły pomagał najstarszemu bratu Władysławowi w prowadzeniu księgarni wydawniczej. W 1880 roku rozpoczął pracę jako inspektor i wizytator prefektury Sekwany, w wydziale opieki społecznej w Paryżu.

Pracy tej poświęcił czterdzieści lat. Współpracował z wieloma dziennikami i wydawnictwami. Dziennikarstwem zajmował się do końca życia, pisząc jeszcze w latach dwudziestych XX wieku.

Z natury był nieśmiały, skromny i nieporadny życiowo. Bardzo czytany, znawca najrozmaitszych dziedzin życia i nauk, gorliwy filantrop, unikał wszelkiego rozgłosu.

Do późnych lat życia udzielał lekcji muzyki jako ceniony pianista i pedagog. W 1920 roku otrzymał skromną emeryturę od rządu francuskiego, a gdy skutek dewaluacji nie mógł z niej wyżyć z żoną Louise Jeanne Froment, grywał na fortepianie w podmiejskich kinach. Jako emeryt pracował od roku 1920 w Bibliotece Polskiej oraz w Muzeum im. Adama Mickiewicza w Paryżu przy katalogowaniu zbiorów. Od 1927 roku otrzymywał rentę od rządu polskiego. Zmarł 25 sierpnia 1938 roku i został pochowany zgodnie z ostatnią wolą na cmentarzu Ivry – sur – Seine pod Paryżem.

PARAFIALNY KLUB SENIORA – nie tylko dla seniorów

zaprasza na spotkanie z filmem:

PRÓBA OGNIOWA

Alexa i Stephena Kendricksów.

Romantyczny film opowiada o kryzysie małżeństwa trzydziestolatków. O swoich problemach rozmawiają z przyjaciółmi, współpracownikami i rodzicami. Film jest pochwałą wierności i miłości małżeńskiej, odwagi, poświęcenia i przebaczenia sobie.

Wart polecenia wszystkim: kandydatom do małżeństwa, młodym małżonkom, a także teściowym i teściom, pokazuje bowiem jak można pomagać nie ingerując bezpośrednio w życie swoich bliskich.

Film trwa 2 godziny.

Spotykamy się w czwartek 10 listopada o godzinie 16.30 w „Salce pod plebanią”. Liczymy na udział całych rodzin. Do zobaczenia.

Do zobaczenia!

B. i A. Skrzyńscy

32. niedziela zwykła

(Łk 20, 27-38)

Saduceusze stawiają dziś Jezusowi pytanie ośmieszające pytanie o małżeństwo po śmierci w razie wielokrotnego zawierania go tutaj na ziemi – czyją żoną będzie kobieta, która siedmiokrotnie owdowiała. Chcą w ten sposób sprowadzić ad absurdum kwestię zmartwychwstania ciał. Jezus jednak zamiast koncentrować się na tym pojedynczym przypadku, woli mówić o istocie. Bóg doprowadzi do zmartwychwstania ciał, bo jeśli raz w swojej miłości stworzył człowieka do życia, to także to życie będzie chciał w nim zachować. Zmartwychwstanie jest dziełem Bożej miłości i ona jest decydująca.

ks. Tomasz Gędek

Bezpłatne Porady Prawne w naszej parafii

Uwaga!

Dyżur Mec. Macieja Krzyżanowskiego odbędzie się wyjątkowo **we wtorek 8 listopada w godz. 15:30 -16:30** w Salce pod Plebanią

Pogrzeb miał skromny, świecki, zgodnie z ostatnią wolą. Potem został ekshumowany i złożony obok córki Germaine na cmentarzu w Montmorency, by po ponad czterdziestu latach od śmierci, spocząć 12 stycznia 1979 roku na cmentarzu na Salwatorze w Krakowie.

Obok ojca złożono szczątki jego córki a wnuczki Adama Mickiewicza – Hermini z Mickiewiczów Krzyżakowej, zmarłej we Francji w 1972 roku. Przeniesienie doczesnych szczątków rodziny A. Mickiewicza odbyło się zgodnie z wolą męża Hermini, Kazimierza Krzyżaka, który uznał, że winny one spocząć w ojczyściej ziemi.

Opracował: Andrzej Jeleński

PS. Korzystano ze źródła: Piotr Biliński i Marek Sottysik

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

ROZNIENICA POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA

XXXI NIEDZIELA ZWYKŁA

30 X 2016 r.

1. Dzisiaj pierwsza niedziela miesiąca, dlatego po mszy św. będzie adoracja Najświętszego Sakramentu, koronka do Miłosierdzia Bożego, modlitwa na Rok Miłosierdzia. W miesiącu listopadzie różaniec za zmarłych w niedzielę o godz. 18.30., a w dni powszednie o godz. 17.30. Po mszy św. Zespół Charytatywny będzie zbierał ofiary dla najuboższych z naszej parafii.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy: we wtorek – O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w środę – święto rocznica poświęcenia Bazyliki Laterańskiej. Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

w czwartek – wspomnienie św. Leona Wielkiego, papieża i doktora Kościoła.

w piątek – wspomnienie św. Marcina z Tours oraz Narodowe Święto Niepodległości. Po mszy św. wieczornej nabożeństwo i koronka do Miłosierdzia Bożego.

w sobotę – wspomnienie św. Józafata, biskupa i męczennika.

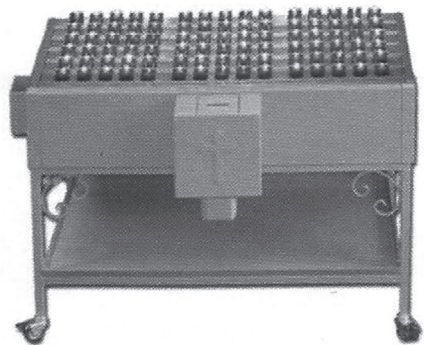
3. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło i Tygodnik Salwatorski.

Nowości w naszym Kościele

Pod obrazem Matki Bożej jest zainstalowany nowy innowacyjny system świec wotywnych oparty na wielu opatentowanych rozwiązaniach. Świece wykonane są z wysokiej jakości parafiny, która pali się w szklanych tubach bez dymu i nie wytwarza sadzy. System gwarantuje samo wygaszanie zużytych świec. Producent gwarantuje obsługę świecznika, jego czyszczenie i recykling resztek parafiny.

Uwaga:

DO ZAPALANIA ŚWIEC SŁUŻY SPECJALNA ZAPALNICZKA ZNAJDUJĄCA SIĘ W BOCZNEJ KIESZENI URZĄDZENIA Z JEGO LEWEJ STRONY.

Różności z przeszłości i teraźniejszości

6 listopada

1831 – W Paryżu powołano Komitet Tymczasowy Emigracji Polskiej.

1844 – Do służby na Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej wszedł parowóz Rawka.

1880 – Francuski lekarz Charles Laveran odkrył, że przyczyną malarii jest przenoszony przez komary pierwotniak zarodziec.

1889 – Adam Bruno Wikszemski opatentował w berlińskim urzędzie patentowym „urządzenie do fonograficznej rejestracji drgań dźwiękowych”.

1926 – W gdyńskim porcie rozpoczął pracę pierwszy żuraw portowy.

1948 – W Gdańsku zwodowano pierwszy statek całkowicie zbudowany w powojennej Polsce SS Sołdek.

1953 – Powstał Teatr Telewizji.

1967 – Otwarto Kino Kijów w Krakowie.

7 listopada

1602 – Papież Klemens VIII wydał bullę kanonizacyjną Kazimierza Jagiellończyka.

1665 – Ukazało się pierwsze wydanie najstarszego brytyjskiego dziennika London Gazette.

1801 – W Paryżu włoski fizyk i wynalazca Alessandro Volta zademonstrował francuskim akademikom i Napoleonowi Bonapartemu działanie swego ogniwa elektrycznego.

1867 – Urodziła się Maria Skłodowska-Curie, polska fizyk, chemik, dwukrotna laureatka Nagrody Nobla (zm. 1934)

1951 – Frank Sinatra ożenił się z aktorką Awą Gardner.

8 listopada

1292 – Król Czech i książę krakowski Wacław II wydał przywilej lokacyjny Nowego Sącza.

1632 – Sejm elekcyjny wybrał na króla Władysława IV Wazę.

1793 – Otwarto muzeum w paryskim Luwrze.

9 listopada

1655 – We Florencji padła w wieku 25 lat słońca indyjska o imieniu Hanksen, która podróżując z cyrkiem objazdowym po wielu europejskich krajach zdobyła sławę i stała się bohaterką kilku dzieł malarzów. Uwiecznił ją m.in. Rembrandt.

1883 – W Gdańsku zainstalowano pierwsze telefony. Aparat z nr 1 otrzymał miejscowy browar.

1906 – Theodore Roosevelt jako pierwszy urzędujący prezydent USA odbył podróż zagraniczną (wizytował budowę Kanału Panamskiego).

1928 – Premiera filmu niemego Pan Tadeusz w reżyserii Ryszarda Ordyńskiego.

10 listopada

1430 – Wadowice otrzymały prawa miejskie.

1444 – Zginął Władysław III Warneńczyk, król Polski (ur. 1424)

1759 – Urodził się Friedrich Schiller, niemiecki poeta, dramaturg, filozof, historyk, estetyk, teoretyk teatru (zm. 1805).

1849 – W Paryżu ukazało się ostatnie wydanie Trybuny Ludów, redagowanej i wydawanej przez Adama Mickiewicza.

1871 – Henry Morton Stanley odnalazł w Afryce zaginionego odkrywcę i misjonarza Davida Livingstone'a.

1969 – Wyemitowano premierowe wydanie amerykańskiego telewizyjnego programu dla dzieci Ulica Sezamkowa.

11 listopada

1843 – Ukazała się baśń Brzydkie kaczątko Hansa Christiana Andersena.

1937 – Pierwsze obchody Święta Niepodległości jako ustawowego święta państwowego.

12 listopada

1847 – Brytyjczyk James Young Simpson po raz pierwszy użył do znieczulenia chloroformu

1925 – Założono Polskie Towarzystwo Antropologiczne.